

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

Γράφει ο

Ηλίας Τζωρτζόπουλος,

Υπτγος ε.α.

Είναι καιρός τώρα (αρκετοί...μήνες), που στο Χώρο των Αποστράτων, όλων εκτιμώ, των Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, γεννήθηκε μια συνδικαλιστική διάθεση με υποσχόμενη συνέχεια δράσης συνδικαλιστικής, ομοίως.

Η όλη αυτή κινητικότητα, απόρροια της γενικότερης οικονομικής και όχι μόνο, αναπόφευκτης ίσως, κρίσης της Πατρίδας μας, αποκαλύπτει συγχρόνως και την αδυναμία μας να διαχειριστούμε την κρίση, αφότου την ανακαλύψαμε!

Αδυναμία να διαχειριστούμε την κρίση σε επίπεδο Εθνικό(πληρώσαμε και πληρώνουμε ξένους τεχνοκράτες «διαχειριστές κρίσεων»), αλλά και στο Χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων, και ιδιαίτερα του πολυπληθέστερου των Κλάδων, αυτού του Στρατού Ξηράς.

«Ειρήσθω εν παρόδω», ότι εμείς σπουδάσαμε να διαχειριζόμαστε τις κρίσεις. Πόσο διαφορετική είναι αυτή η πραγματικότητα και δύσκολη η αντιμετώπισή της...

Ο πρώτος ενθουσιασμός αντίδρασης και της «ανωμάλου» μάλιστα αφύπνισης έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία Ενώσεων, Συνδέσμων, Ομοσπονδιών και Ανεξαρτήτων Κινήσεων, στο Χώρο μας.

Τα πράγματα άλλαξαν! Ας δανεισθούμε τη φράση του κυρίου Πρωθυπουργού, προεκλογικά: «Δεν πάει άλλο»!

Όπως έχουμε πει η πίκρα έγινε οργή και η αγωνία ...φόβος...!

Μέσα στην κρίση και στο **επισφαλές της διαβιώσεώς μας**, στην επιφάνεια της κοινωνίας μας, ήλθε εξόφθαλμη η αμφισβήτηση της ΕΑΑΣ! Αμφισβήτηση που, μέχρι τώρα, ήταν ελάχιστα αντιληπτή και έτσι αμελητέα, ουσιαστικά. Λες και μέχρι τώρα η Ένωση ήταν και «νόμιμο» και «ηθικό», να «διαβιεί» στις δάφνες του παρελθόντος.

Επιτρέψαμε, και δεν «πάει άλλο», μια **επιλεκτική απαξίωση του Χώρου μας!**

Κάποιος Σύνδεσμος... αμφισβητούσε ...κάτι, μα ήταν μόνος και τα πυρά έτσι ...«άσφαιρα»!

Ας κρατήσουμε και τούτο : συνάδελφοι εν ενεργεία, ανώτεροι μα και ...ανώτατοι αγνοούν(!) ή δεν θέλουν να «δουν»(!) και να πιστέψουν τα αδήριτα προβλήματα των Ταμείων και Οργανισμών μας.

Παρακολουθούμε, λοιπόν και διαβάζουμε, πού αλλού, στο διαδίκτυο, δράσεις Συνδέσμων, με προσκλήσεις ως ομιλητές, Διευθυντές Μετοχικών Ταμείων (αλήθεια, το «παλιό καλό καιρό», ποιος μπορούσε να πλησιάσει τους Δντές?), άλλες δράσεις Ομοσπονδιών, μα και μεμονωμένων συναδέλφων: «εκπόνηση» επιστολών, προς εφημερίδες, Υπουργούς κλπ, δράσεις γενικά αξιολογες, με προβληματισμό μαχητικό, δημιουργικό. Δράσεις όμως, που μεμονωμένα δεν αποφέρουν, όταν μάλιστα **αφορούν στην πολύ σημαντική προσπάθεια ανάδειξης της παρουσίας, του κύρους και της αξιοπρέπειας του ΟΛΟΥ των συναδέλφων**

!

Είναι πολύ σκληρό το Σύστημα για να «ιδρώσει» με **μεμονωμένες φωνές, που τελικά κινδυνεύουν σε ρόλο αυτοπροσδιορισμού φυλάκων ή αναπληρωτών φυλάκων ...χαμένων ευκαιριών ν.!**

Η νέα διοίκηση της ΕΑΑΣ αναλαμβάνει τα καθήκοντά της. Όπως και στην «*Επόμενη μέρα*», γράφτηκε, πρέπει να στηριχθεί από όλους.

Οι πρώτες εκατό(100) ημέρες είναι καθοριστικές ώστε να περάσει η Ένωση το μήνυμα προς εγγεγραμμένους και μη, ότι όλοι κάπου με σιγουριά και προοπτική μπορούμε να ακουμπήσουμε...!

Να κληθούν οι Πρόεδροι όλων των Ομοσπονδιών, Συνδέσμων και Ανεξάρτητων Κινήσεων και στο χρόνο που η νέα Διοίκηση θα κρίνει, ώστε να βρεθεί κοινός τόπος και τρόπος δράσης. *Ό,τι μας ενώνουν είναι απείρως σημαντικότερα από ό,τι προσπαθούν(!) να μας χωρίσουν.*

Όλοι την ίδια πρεσβεύουμε πίστη.

Ο Χώρος μας στερείται εμπειρίας και άρα μνήμης συνδικαλιστικού

παρελθόντος. Εξέγερση χωρίς μνήμη είναι αγώνας χωρίς δικαίωση! Μήνυμα χωρίς περιεχόμενο.

Ας δούμε τους Δικαστικούς, και ...αυτοί, των οποίων οι αυξήσεις κόστισαν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, (δισ), συμπαρασυρόμενων και των ... δικαστικών υπαλλήλων, συντεταγμένα ...κινητοποιούνται! ΟΛΟΙ! Δεν υπάρχουν ... οι βιγλάτορες που στο Χώρο μας ...ευδοκούν!

Σύνδεσμοι, Κινήσεις και Ομοσπονδίες, με τη σημαντική τους καθένας φιλοσοφία και δράση, πρέπει να αποτελέσουν τις δυναμικές συνιστώσες, με αθροιστική και καταλυτικής σημασίας συνισταμένη, αυτήν της ΕΑΑΣ.

Είμαστε πολλοί! Το αναφέρει στο δελτίο τύπου και το Συντονιστικό Συμβούλιο Ενώσεων Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού, Ναυτικού, Αεροπορίας. Αλλά πού? Αν δεν θέλουμε ειρωνικά να εισπράξουμε από τους επαγγελματίες κομματικούς : «Ναι, είσθε πολλοί, αλλά ...βρείτε τους!»

Είμαστε πολλοί και πρέπει να το κάνουμε πράξη με **τοπικές δράσεις. Δράσεις**, χωρίς αυτοσκοπό το : «πως θα σώσουμε το Σύστημα»! Όλοι αυτό εναγώνια (τα κεκτημένα ουσιαστικά), προσπαθούν να περιχαρακώσουν.

Δράσεις με προοπτικές ελπίδας και δημιουργίας κάτι νέου, πρέπει να εκδηλωθούν, και τότε θα ακουμπήσουν πολλοί, μα και άλλοι επάνω μας.

Η νέα διοίκηση της ΕΑΑΣ πρέπει να «κόψει» το χρόνο στο : Πριν και Μετά την κρίση. Να γίνει πραγματικότητα η **συντεταγμένη δράση**, με ενιαίο λόγο, **τουλάχιστον στα σοβαρά δακτυβέματα**, αγνοώντας τα διάφορα “παπαγαλάκια” (πολλή αξία και δεν τους αξίζει, δώσαμε). Οι «μονήρεις» και «εν σπουδή» αναφορές δεν συγκινούν, **σε μια κοινωνία, που όλα ή σχεδόν όλα είναι... αναλώσιμα!**

Η ΕΑΑΣ πρέπει να απαντήσει στις ερωτήσεις όλων μας, για την αναγκαιότητα της ύπαρξής της, έστω και με οποιαδήποτε μορφή, διαφορετικά εκ του αποτελέσματος θα κληθεί ως αναγκαίος ...ένας νέος ... κι άλλος(!) Σύνδεσμος:

Ο Σύνδεσμος των Συνδέσμων και ...η ΕΑΑΣ.